

prima instanță: V. Jomiru-Niculiță
instanța de apel: A. Minciuna, I. Cotruță, L. Popova

dosarul nr. 2ra-1935/17

ÎNCHEIERE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Grigore Popescu, reprezentat de avocatul Andrian Cotună și Lidia Popescu, reprezentată de avocatul Maxim Chișca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Lidiei Popescu împotriva lui Grigore Popescu cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 mai 2017, prin care a fost admis parțial apelul declarat de Lidia Popescu și modificată hotărârea primei instanțe în partea cuantumului pensiei de întreținere

constată:

La 3 octombrie 2016, Lidia Popescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Popescu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor Rîșcani cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 septembrie 2005 a fost încheiată căsătoria între ea și Grigore Popescu care ulterior, la 10 aprilie 2007 a fost desfăcută.

Indică că în perioada căsătoriei s-a născut, la XXXXX, copilul XXXXX în privința căruia pârâtul a fost decăzut din drepturile părintești prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 ianuarie 2011.

Ulterior, în rezultatul conviețuirii temporare a părților la XXXXX, s-a născut copilul XXXXX care la moment se află la întreținerea și educația ei.

Menționează că pârâtul nu acordă niciun ajutor material pentru creșterea copilului, necătând la faptul că pentru a-i acorda o îngrijire cât mai eficientă și o creștere cât mai decentă sunt necesare cheltuieli destul de costisitoare.

Remarcă că la nenumăratele solicitări de a acorda ajutor material necesar, Grigore Popescu refuză categoric.

Își întemeiază pretențiile în baza art. 63, 74, 76 Codul familiei, art. 5, 7, 39 alin. (4), 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX, anul nașterii XXXXX cu dânsa, încasarea în beneficiul ei din contul lui Grigore Popescu pensia pentru întreținerea fiului XXXXX, născut la XXXXX în mărime de 2000 lei lunar până la atingerea majoratului de către copilul minor.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, anul nașterii XXXXX cu mama Lidia Popescu.

A fost încasat de la Grigore Popescu în folosul Lidiei Popescu pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, anul nașterii XXXXX în mărime fixă de 720 lei lunar, începând cu data depunerii acțiunii -3 octombrie 2016, până la atingerea majoratului copilului minor.

A fost încasat de la Grigore Popescu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 259,20 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 3 mai 2017, a fost admis parțial apelul declarat de Lidia Popescu și modificată hotărârea primei instanțe în partea cuantumului pensiei de întreținere, încasată din contul lui Grigore Popescu în folosul Lidiei Popescu pentru copilul minor XXXXX, anul nașterii XXXXX, prin majorarea de la 720 lei la 1000 lei lunar, începând cu data adresării în judecată - 3 octombrie 2016 și până la atingerea majoratului copilului minor.

În rest hotărârea primei instanței a fost menținută fără modificări.

La 27 iulie 2017, Grigore Popescu, reprezentat de avocatul Andrian Cotună a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 mai 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea modificării hotărârii primei instanțe, cu emiterea în partea casată a unei noi hotărâri de respingere a apelului declarat de Lidia Popescu și menținerea hotărârii primei instanțe fără modificări.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea modificării cuantumului pensiei de întreținere, adoptând o soluție lipsită de substrat factologic, fiind apreciate arbitrar probele anexate la dosar în consecință fiind aplicate eronat normele de drept material.

Invocă că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu probele anexate la materialele cauzei, unele concluzii nu au la bază nicio probă.

Explică în acest sens că instanța de apel a indicat că suma de 720 lei stabilită de prima instanță nu acoperă necesitatea de consum a copilului minor, iar suma de

1000 lei se află în raport cu minimumul de existență stabilit pentru întreținerea copilului de vârsta respectivă stabilit de Biroul Național de Statistică, însă la materialele cauzei reclamanta nu a anexat nicio probă referitor la consumul necesar a copilului minor.

În acest sens menționează că această concluzie este combătută direct de circumstanțele pricinii, domiciliul copilului minor XXXXX a fost stabilit cu mama acestuia, Lidia Popescu care locuiește în mun. XXXXX, com. XXXXX, str. XXXXX respectiv, acesta locuiește în mediul rural.

La fel, dat fiind faptul că acesta s-a născut în anul XXXXX, cade sub incidența categoriei de „copii în vârstă de la 1-6 ani”, or, în conformitate cu datele Biroului Național de Statistică, minimumul de existență pentru astfel de categorie, în mediu a constituit 1396,4 lei lunar, iar 1/2 (obligația egală a părinților) constituie 698,2 lei, iar pentru orașe mari, categorie inaplicabilă în cazul dat, media anuală constituie 1687,7 lei, 1/2 constituie 843,85 lei.

Instanța de apel a considerat ca fiind corelată cu datele Biroului Național de Statistică suma de 1000 lei lunar, respectiv s-a luat în calcul un coș minim de consum de 2000 lei, inexistent de altfel în datele statistice enunțate.

Consideră că nu a fost justificată prin nicio probă suma de 1000 lei lunar stabilită de instanța de apel, totuși, instanța de apel a considerat că pretenția de 2000 lei lunar nu este confirmată prin careva probe.

Mai mult, în condițiile speței, nu au fost întrunite niciuna din condițiile legii materiale raportate la circumstanțele de fapt, care ar fi permis adoptarea unei soluții de derogare într-o așa măsură de la necesitățile minime de consum prevăzute de Biroul Național de Statistică, care stabilesc maximumul, pentru copii care locuiesc în municipii de cel mult 843,85 lei/lunar și nicidecum 1000 lei/lunar.

Sușține că în cazul dat au fost încălcate prevederile art. 76 Codul familiei și s-au încălcat principiile enunțate în cadrul hotărârii explicative al Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 15 noiembrie 1993 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației în cauzele de desfacere a căsătoriei.

Menționează că Lidia Popescu nu a dovedit faptul că dânsul are o starea materială care i-ar permite să achite o pensie de întreținere într-un quantum mai mare și nu s-a invocat și dovedit nivelul de asigurare a copilului până la desfacerea căsătoriei, nivel care ar depăși limita calculată de Biroul Național de Statistică în baza Hotărârii Guvernului nr. 285 din 30 aprilie 2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de calculare a mărimii minimumului de existență.

Totodată, indică că starea materială nu-i permite achitarea unei pensii alimentare într-un quantum mai mare decât cel stabilit de instanța de fond, dânsu în prezent fiind șomer în Federația Rusă, acumulând un volum considerabil de datorii.

La 18 august 2017, Lidia Popescu, reprezentată de avocatul Maxim Chișca a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 mai 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea încasării pensiei de întreținere, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în această parte.

În motivarea cererii de recurs a indicat că la baza emiterii actelor contestate instanțele de judecată au apreciat arbitrar probele și circumstanțelor relevante cauzei.

Invocând prevederile art. 18, 27 din Convenția Internațională cu privire la drepturile copiilor din 20 noiembrie 1989 în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, susține că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice de interesele superioare a copilului.

Astfel, consideră că instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea ei cu privire la încasarea pensiei în mărime de 2000 lei lunat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 mai 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 68). Informații despre data recepționării de către recurenți a copiei deciziei la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 mai 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Grigore Popescu, reprezentat de avocatul Andrian Cotună și Lidia Popescu, reprezentată de avocatul Maxim Chișca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Grigore Popescu, reprezentat de avocatul Andrian Cotună și Lidia Popescu, reprezentată de avocatul Maxim Chișca asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Grigore Popescu, reprezentat de avocatul Andrian Cotună și Lidia Popescu, reprezentată de avocatul Maxim Chișca ca inadmisibile

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Grigore Popescu, reprezentat de avocatul Andrian Cotună și Lidia Popescu, reprezentată de avocatul Maxim Chișca se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță

